

ΜΕΤΑ: Διακήρυξη για το 37ο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ

Μπορούμε να τους σταματήσουμε – Μπορούμε να νικήσουμε

Το 37ο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ πραγματοποιείται σε μια περίοδο που έχει ήδη ξεκινήσει ένας νέος κύκλος αντεργατικών και αντιλαϊκών επιθέσεων από την πλευρά του κεφαλαίου με την άνοδο της Ν.Δ στην διακυβέρνηση της χώρας.

Την ίδια περίοδο η ευρύτερη περιοχή στενάζει κάτω από τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που θύματα τους είναι οι λαοί της περιοχής με αποτέλεσμα εκατομμύρια άνθρωποι να οδηγούνται στην προσφυγιά και στη φτώχεια.

Η αλλαγή της σκυτάλης στην διακυβέρνηση της χώρας από τον ΣΥΡΙΖΑ στη Ν.Δ και η μετακίνηση συνολικά του πολιτικού άξονα σε πιο συντηρητικές νεοφιλελεύθερες κατευθύνσεις, σε συνδυασμό με την αδυναμία να συγκροτηθεί ένα πλατύ ενωτικό κίνημα αντίστασης, δίνει προσωρινά τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση να περνά χωρίς μεγάλες αντιστάσεις σκληρά νεοφιλελεύθερα μέτρα.

Στο πλαίσιο αυτό, έχουμε μέτρα για τη θωράκιση του «κράτους του νόμου και της τάξης» με την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και των όποιων θετικών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, την ενίσχυση των κατασταλτικών μηχανισμών του, με την πρόσληψη νέων αστυνομικών και την επανασύσταση της αμαρτωλής ομάδας ΔΕΛΤΑ, με τον σχεδιασμό για τον περιορισμό των διαδηλώσεων και την ποινικοποίηση των εργατικών και λαϊκών αγώνων

Με πρόσφατες νομοθετικές ρυθμίσεις προωθήθηκαν η κατάργηση του λόγου της αιτιολογημένης απόλυσης και των ελάχιστων μέτρων προστασίας των εργολαβικών εργαζομένων, ενώ παράλληλα δίνονται νέες φοροαπαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο και τους εφοπλιστές.

Επιταχύνονται οι ιδιωτικοποιήσεις οργανισμών και υπηρεσιών του δημοσίου, μέσω της πλήρους απαξίωσής τους και της υποστελέχωσής τους. Η δημόσια περιουσία υποθηκεύεται και εκποιείται, ενώ επισπεύδονται και οι εκπλειστηριασμοί της πρώτης κατοικίας και της ιδιωτικής λαϊκής περιουσίας.

Η ΝΔ πατάει σήμερα πάνω στο γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ άφησε άθικτο τον πυρήνα του αντεργατικού νομικού πλαισίου, που θεσπίστηκε στη μνημονιακή περίοδο, ενώ οι όποιες επιμέρους θετικές ρυθμίσεις, της περιόδου που κυβέρνησε, δεν συνιστούσαν μια διαφορετική πολιτική έξω από τα όρια ανοχής του πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου της χώρας μας. Αντιθέτως, η συνέχιση των μνημονιακών αντεργατικών πολιτικών από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έστρωσε το έδαφος για την επανάκαμψη της ΝΔ στην κυβέρνηση

Στο πλαίσιο αυτό η κυβέρνηση προχώρησε στην ψήφιση νέων

αντεργατικών μέτρων, με τα οποία φαλκιδεύονται οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, ενισχύονται οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, νομιμοποιείται η «μαύρη εργασία», πλήττεται η δημοκρατική λειτουργία των συνδικάτων και επιχειρείται ο εργοδοτικός – κυβερνητικός έλεγχός τους.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα δεν στάθηκε ικανό να αντιμετωπίσει αυτές τις επιθέσεις. Η κυριαρχία των δυνάμεων του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού και η έλλειψη ενός συνεκτικού σχεδίου που θα μπορούσε να βάλει φρένο σε αυτές τις επιθέσεις και να προβάλλει τις εργατικές διεκδικήσεις έπαιξε σημαντικό ρόλο αλλά δεν είναι η μοναδική αιτία για αυτή την υποχώρηση.

Τα εκφυλιστικά φαινόμενα που δημιουργούν οι δυνάμεις του εργοδοτικού συνδικαλισμού σε συνδικαλιστικές οργανώσεις του ιδιωτικού τομέα, με χαρακτηριστικά παραδείγματα στη ΓΣΕΕ, σε Εργατικά Κέντρα και ομοσπονδίες, απαξιώνουν τα συνδικάτα στα μάτια των εργαζομένων και τους απομακρύνουν από αυτά.

Αντίστοιχα στο δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα η ζημιά που έχει προξενήσει ο κυβερνητικός συνδικαλισμός, σε συνδυασμό με την υποχώρηση των συλλογικών διαδικασιών, συνέβαλλαν στην αποδυνάμωση του ρόλου των συνδικάτων, καθώς και στη μαζικότητα και αποτελεσματικότητα των αγώνων.

Έτσι σήμερα είναι απολύτως αναγκαία η συγκρότηση ενός ευρύτερου πανεργατικού και κοινωνικού μετώπου όλων τα πληττόμενων απ' τα μνημόνια στρωμάτων, με στόχο την ανατροπή των αντιλαϊκών πολιτικών. Αυτό απαιτεί μια γενναία επανατοποθέτηση όλων των αγωνιστικών δυνάμεων που δρουν μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα και την προώθηση μεγάλων ενωτικών πρωτοβουλιών με στόχο τα συνδικάτα να βγουν από την αδράνεια και να εμπνεύσουν πάλι το σύνολο των εργαζομένων.

Το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα και η ΑΔΕΔΥ

CHAIRNED

Παρότ

ι το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα αντιμετώπισε την προηγούμενη περίοδο κρίσιμα ζητήματα που συνδέονταν με το ασφαλιστικό, τις ιδιωτικοποιήσεις, την διεύρυνση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, την «αξιολόγηση» και την συρρίκνωση των εισοδημάτων, μέσω του παγώματος των μισθών, δεν κατάφερε να οργανώσει την πάλη για την αποτροπή αυτών των αντεργατικών μέτρων.

Η πλειοψηφία στην ΑΔΕΔΥ (ΔΑΚΕ – ΔΗΣΥΠ – ΑΡΚΙ – ΣΥΝΑΝ) περιορίστηκε σε εκφωνήσεις που ακόμα και αυτές δεν έθιγαν τον πυρήνα των μνημονιακών πολιτικών. Αρνήθηκε επίμονα να συμβάλει σε μια προσπάθεια προκειμένου τα συνδικάτα του δημοσίου να αναγεννηθούν, να ενισχύσουν την εσωτερική τους λειτουργία και τις συλλογικές διαδικασίες και να βρεθούν μέσα στους χώρους δουλειάς.

Μάλιστα σε αρκετές περιπτώσεις επιχείρησαν να συγκαλύψουν τις κυβερνητικές ευθύνες προκειμένου να μην θιγούν οι πολιτικές δυνάμεις που τις στήριζαν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η στάση τους απέναντι στην αντιδραστική αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων και στους αγώνες των συμβασιούχων.

Η απουσία μιας επιθετικής γραμμής που να προβάλλει τα ώριμα αιτήματα των δημοσίων υπαλλήλων, σε συνδυασμό με την υποχώρηση των συλλογικών διαδικασιών και την ανυπαρξία ενός σχεδίου που θα οδηγούσε σε μαχητικές κινητοποιήσεις με διάρκεια, χαρακτήρισαν όλη την προηγούμενη περίοδο.

Το META προσπάθησε να πάρει πρωτοβουλίες προκειμένου το συνδικαλιστικό κίνημα συντονισμένα όχι μόνο να αποκρούσει τα αντεργατικά μέτρα αλλά και να κάνει βήματα που θα έφερναν στην επιφάνεια τα καθημερινά προβλήματα των εργαζομένων.

Απευθύνθηκε στις αγωνιστικές δυνάμεις του εργατικού κινήματος προτείνοντας έναν κοινό βηματισμό προκειμένου να συγκροτηθεί ένα κοινό μετώπο από συνδικάτα του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, αντίβαρο στον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό. Ένα μέτωπο που θα μπορούσε να εμπνεύσει, να αναπτύξει αποτελεσματική δράση και να έχει συγκεκριμένες κατακτήσεις και νίκες. Δυστυχώς με διάφορες προφάσεις συνάντησε την άρνηση σε μια τέτοια προοπτική.

Τα META θεωρεί ότι είναι ώριμες οι συνθήκες για στην ανασυγκρότησή του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος σε ταξική κατεύθυνση που ταυτόχρονα θα οδηγεί στον περιορισμό του κατακερματισμού και της πολυδιάσπασής του και στη συγκρότηση μαζικών, ισχυρών και αγωνιστικών συνδικάτων. Συνδικάτων ικανών να ενώσουν το σύνολο των εργαζομένων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, να υπερασπίσουν και να διευρύνουν τα εργασιακά, κοινωνικά και δημοκρατικά τους δικαιώματα.

Σ' αυτό το πλαίσιο το META αγωνίζεται για την υπέρβαση της διάσπασης, την οργανωτική ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος, την ενοποίηση ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, τη συγκρότηση ενιαίων συνδικάτων δημόσιου & ιδιωτικού τομέα και την ενοποίηση ομοσπονδιών και σωματείων στο δημόσιο ως ένα πρώτο, αλλά αποφασιστικό, βήμα.

Καθοριστικός παράγοντας είναι η ένταξη όλων των εργαζομένων, ανεξάρτητα από σχέση εργασίας, στη δύναμη των σωματείων και ομοσπονδιών της ΑΔΕΔΥ. Η πεπατημένη στον τρόπο συνδικαλιστικής οργάνωσης δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες και αφήνει τα σωματεία μας αποψιλωμένα από πολύτιμες δυνάμεις.

Ταυτόχρονα, το META θεωρεί ότι είναι απαραίτητο τα συνδικάτα να συνδεθούν με τους αγώνες που δίνουν οι γυναίκες ενάντια στο

νεοφιλελευθερισμό και το σεξισμό. Οι επιθέσεις του συστήματος βαραίνουν δυσανάλογα τις γυναίκες με την κατάρρευση των κοινωνικών δομών, τις διακρίσεις και τη βία που αντιμετωπίζουν καθημερινά. Τα αιτήματα των γυναικών είναι υπόθεση του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος και θα πρέπει να γίνουν και στόχοι διεκδίκησης των συνδικάτων.

Επιπλέον, οι μετανάστες και οι πρόσφυγες που καταφεύγουν στη χώρα μας κυνηγημένοι από τους πολέμους που προκαλούν οι ιμπεριαλιστές, για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών της περιοχής, για το εργατικό κίνημα της χώρας μας και για το ΜΕΤΑ είναι όχι μόνο καλοδεχούμενοι, αλλά και συναγωνιστές στην πάλη για τα κοινά μας προβλήματα, που δημιουργούν οι κοινοί μας αντίπαλοι που είναι οι δυνάμεις του κεφαλαίου.

CHAINED

Μια τέτοια προοπτική μπορεί να κάνει πιο αποτελεσματικό τον αγώνα για να διεκδικήσουμε:

1. Αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις και την εφαρμογή ενός νέου μισθολογίου από 1/1/2020, που θα αίρει τις αδικίες σε βάρος κατηγοριών υπαλλήλων, θα διατηρεί και θα διευρύνει το ανθυγιεινό επίδομα και τα άλλα επιδόματα, θα προβλέπει την ακώλυτη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη των εργαζομένων και θα την επαναφέρει τον 13ο και 14ο μισθό και του αφορολόγητο στα 12.000€.

2. Μείωση του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας, άμεσα στις 37,5 ώρες, με προοπτική το 35ωρο και το 30ωρο για τα ΒΑΕ, χωρίς τη μείωση αποδοχών και δικαιωμάτων, καθώς και βελτίωση των συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων, για να περιοριστούν δραστικά τα εργατικά ατυχήματα.

3. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για την κάλυψη όλων των αναγκών, ιδιαίτερα στην Υγεία, την Παιδεία, την Αυτοδιοίκηση, τα Ασφαλιστικά Ταμεία, τους Ελεγκτικούς Μηχανισμούς και τις Κοινωνικές Υπηρεσίες και την άμεση μετατροπή όλων των συμβάσεων ΙΔΟΧ σε ΙΔΑΧ.

4. Κατάργηση της ενοικιαζόμενης, ελαστικής και εκ περιτροπής εργασίας και την κάλυψη όλων των πάγιων και διαρκών αναγκών, με προσωπικό μόνιμης, σταθερής και πλήρους απασχόλησης.

5. Την απόκρουση των νέων αντιασφαλιστικών παρεμβάσεων που είναι προ των πυλών και οδηγούν στην πλήρη ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης. Την κατάργηση του νόμου Κατρούγκαλου και όλων των αντιασφαλιστικών νόμων.

6. Τη ρύθμιση όλων των δανείων που έχουν πάρει οι εργαζόμενοι και σήμερα αποπληρώνονται με τους παλιούς ετεροβαρείς όρους. Απαιτούμε μείωση των τοκογλυφικών επιτοκίων και «κούρεμα» των στεγαστικών δανείων με βάση τα σημερινά εισοδήματα των εργαζομένων και τη σημερινή αξία των ακινήτων. Υπερασπιζόμαστε την πρώτη κατοικία και την περιουσία των εργαζομένων από τα αρπακτικά των αγορών και τους πλειστηριασμούς.

7. Την εθνικοποίηση και τον εργατικό-κοινωνικό έλεγχο του τραπεζικού και πιστωτικού συστήματος της χώρας μας, το σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων δημοσίων οργανισμών και υπηρεσιών και την ανάκτηση των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας, που ιδιωτικοποιήθηκαν. Την κατάργηση της ΑΑΔΕ και την ένταξη των φορολογικών υπηρεσιών του κράτους υπό τον έλεγχο του ελληνικού δημοσίου και του Υπουργείου Οικονομικών και όχι των δανειστών και των «θεσμών»! Αντιστεκόμαστε στην καταστροφή του περιβάλλοντος, στην τσιμεντοποίηση και την

καταπάτηση των αιγιαλών, στο όνομα της ανάπτυξης και της προσέλκυσης επενδύσεων, η οποία θα εξυπηρετεί την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου και θα στηρίξουμε τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες που θα υπερασπίσουν το δημόσιο συμφέρον και τα συμφέροντα της κοινωνίας και δεν θα υποκύψουν στους εκβιασμούς και τις απειλές που εισάγονται με τον «Αναπτυξιακό» νόμο, απειλώντας αυτούς που θα «τολμήσουν» να ασκήσουν τον προβλεπόμενο έλεγχο σε «στρατηγικές» και άλλες «επενδύσεις».

8. Την αυξημένη και πλήρη χρηματοδότηση της λειτουργίας και της άσκησης της κοινωνικής πολιτικής και της πρόνοιας του δημόσιου και των ΟΤΑ από τον κρατικό προϋπολογισμό και όχι από τους ιδιώτες και από τα ευρωπαϊκά προγράμματα (ΕΣΠΑ), που θέτουν υπό αίρεση τη συνεχή τους λειτουργία και την δωρεάν παροχή τους στους πολίτες. Υπερασπιζόμαστε τα δημόσια κοινωνικά αγαθά της Παιδείας, της Υγείας και της Πρόνοιας από την εμπορευματοποίησή τους και αγωνιζόμαστε για τη δωρεάν παροχή τους και την αποτελεσματική εξυπηρέτηση των πολιτών.

9. Την απόσυρση των διαδικασιών της μνημονιακής αξιολόγησης δομών και εργαζομένων, της υποχρεωτικής κινητικότητας δημοσίων υπαλλήλων που στοχεύει στην ενίσχυση των υπηρεσιών που είναι απαραίτητες για τη λειτουργία του λεγόμενου «επιτελικού» κράτους με την παράλληλη κατάργηση και αποδυνάμωση των κοινωνικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών υποστήριξης, φύλαξης, καθαριότητας και συντήρησης της λειτουργίας και των υποδομών του. Οι διαδικασίες αυτές εξυπηρετούν τα συμφέροντα των ιδιωτών και ανοίγουν τον δρόμο για νέες απολύσεις και στη διεύρυνση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων και των εργολαβιών.

10. Τη διαγραφή του χρέους, με άμεση παύση της εξυπηρέτησής του, με καταγγελία των δανειακών συμβάσεων προκειμένου να δημιουργηθεί ο απαραίτητος δημοσιονομικός χώρος που θα επιτρέπει την άσκηση της αναγκαίας κοινωνικής πολιτικής, για τον τερματισμό της λιτότητας και την άνοδο του βιοτικού επιπέδου του λαού μας. Η εφαρμογή αυτής της πολιτικής προϋποθέτει τη σύγκρουση και ρήξη με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

11. Την έμπρακτη κατάργηση των διακρίσεων που υφίστανται οι γυναίκες, την πραγματική ισότητα σε σπίτι και δουλειά, με δημόσιες, δωρεάν και ποιοτικές υπηρεσίες για τις κοινωνικές ανάγκες και την περιφρούρηση απέναντι στη σεξιστική βία.

12. Την ισότιμη και ελεύθερη ένταξη των μεταναστών και μεταναστριών στο σύνολο της εργασιακής και κοινωνικής ζωής της χώρας, ενάντια στο ρατσισμό και την ξενοφοβία.

Κοινή δράση και συσπείρωση όλων των αγωνιστικών δυνάμεων

CHAIRNED

0

στόχος της κοινής δράσης, της συσπείρωσης των αγωνιστικών – ταξικών δυνάμεων και της ανασυγκρότησης του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος, για «να τα πάρουμε όλα πίσω», είναι στο κέντρο των προσπαθειών της παράταξής μας και πιστεύουμε ότι μπορούμε να τον πετύχουμε.

Η εκπλήρωση των παραπάνω αιτημάτων είναι ρεαλιστική στο πλαίσιο μιας άλλης πολιτικής που θα στηρίζεται στο λαό και τους εργαζόμενους, θα προτάσσει τις ανάγκες τους και όχι την εξυπηρέτηση των δανειστών, θα επιλέγει τη σωτηρία του λαού και την αξιοπρέπεια των εργαζόμενων της χώρας μας και όχι τη διάσωση του ευρώ, της ευρωζώνης και των χρεοκοπημένων ιδιωτικών επιχειρήσεων και τραπεζών.

Το ΜΕΤΑ θα παλέψει για να σταματήσει ο κατακερματισμός και η

οργάνωση ασυντόνιστων, αποσπασματικών και χωρίς σχέδιο και προοπτική κινητοποιήσεων, οι οποίες εξαντλούν και απογοητεύουν τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες, απολυτοποιούν τις μορφές πάλης και αδιαφορούν για την προετοιμασία, την ενημέρωση και την ενεργό συμμετοχή των εργαζομένων, που αποτελούν τη βασική προϋπόθεση για την αναστροφή της σημερινής κατάστασης και την οργάνωση μαζικών και νικηφόρων αγώνων που θα βελτιώνουν της ζωή των εργαζομένων.

- Πηγή: ergasianet.gr